lasaro vnā micam panis negāue
rat ut ptz luc. xvi. ¶ Exēplum Qui
dam homo pauper sepe orās de
um ut sue paupertati sbueirz qua
dā autē die cum oraret astitit ei
mēdicus dicēs Miserere mei dā
do eleōsinā ut eciam dn̄s tui dig
netur in ōnibus necessitatibꝰ mi
sereri Cunqz ille non haberet ni
si soluz denariū eūdem sibi dedit.
Cunqz domū rediret et ad mēsā
sederet veit quidā ignotus quē
nunq̄ prius viderat dicens Accipe
viginti solidos quos misit tibi do
minus meus cui dedisti prius denai
um. Cui ille. et quis est dn̄s tuus
Et ille. dominus meus est ih̄s xp̄s
et hoc dicto euanuit. et creditur fuis
se angelus dei ¶ Tercō solent q̄dā
impetrare p adulacōem et grāruz
actōez. sicut histriones qui solēt
dicere diuitibus adulando Dn̄s re
tribuet pri vestro q sepe michi
benefecit et vos similiter benefeci
stis michi et adhuc facietis ¶ Sic
impetrauit hester peticōnem a re
ge assuero que adulando dicebat
sibi Valde admirabilis es domi
ne et facies tua plena graciarum. ppter
ter hoc meruit audire a rege. Si
dimidiū regni mei pecieris impe
trabis. ¶ Sic et nos debemus domino
deo gracias agere de bn̄ficijs et q̄
si adulando ad memoriā reuoca
re. ps. Reminiscere miseracōnuz
tuarum ātiquarum domine. ad phil.
iiij. In ōni oracōe cum graciarū

actōe peticōnes vestre innōtescāt
apud deum ¶ Exemplū. Quidā sā
ctus temptabatur multum a spiri
tu fornicacōis et cum amplius resi
stere non posset. psternens se in
oracōem dixit. Dn̄e ih̄u xp̄e gra
cias tibi refero de ōnibus benefi
cijs tuis michi collatis et recog
nosco me habē nichil nisi de tua
gracia et misericordia et scio q a
meipso amplius nō possum huic
temptacōni resistere. Vnde rogo
te vt michi tua gracia subueniat
et statim exauditus est et tempta
cio cessauit ¶ Quarto solent aliq̄
impetrare p peticōnis importuni
tatem siue pseuerancīā. sic impet
uit thobias iunior peticōem suaz
a raguele quando dicebat. nō co
medaz nec bibā donec prius peticio
nem meam ɔfirmes Thob. vij.
sic impetrauit mater beati augu
stini peticōez suā in cōuersiōe filij
sui Vn̄ dicebat btūs Amb. Im
possibile ē q filius tot lacrimarum
pereat. vnde dicitur Luc. xi. in qua
dam pabola Si aliquis iret ad
amicū suum nocte et peterz ab eo
accomodari pāes et ille nollet sur
gere de comodo suo eo q amicus
eius esset. si tamen ille pseuerarz
in pulsando et petēdo. ad vltimuz
ille tedio victus ppter importūi
tatem et pseuerāciam eius. surge
ret et daret sibi. sic deus vult nobis
dare si perseuerāter pecierimus.
¶ Exempluz Legitur in legēda btē

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
gefördert durch die DFG